

Kongelig Norsk Båtforbund

Det Kongelige Finansdepartement
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref.: 07/4072 SØ ARO

17. desember 2007

Utredning om betaling for bruk av areal i kystsonen – innspill.

Vi viser til ref. skriv og takker for at vi har fått anledning til å uttale oss. Vi har merket oss at utgangspunktet har vært Regjeringens strategi for en konkurransedyktig norsk havbruksnæring. I utgangspunktet stiller vi oss positive til alle tiltak som kan bidra til å styrke næringsgrunnlaget i kystkommunene og derved opprettholde bosetting og et levende kystmiljø.

Høringsdokumentet synes imidlertid å åpne muligheten for et nytt avgiftssystem som kan få konsekvenser også for annen næringsvirksomhet i kystsonen, og i videste forstand også avgift på drift av båtforeninger, marinaer og gjestehavner. Det bør derfor være en forutsetning at det klart fremgår av arbeidsgruppens innstilling at det vil være nødvendig å foreta en avgrensning av hvilke former for næringsvirksomhet som eventuelt vil omfattes av et nytt avgiftssystem.

Høringsdokumentet setter også fokus på en annen problemstilling som bør avklares, nemlig kommunens reguleringsmyndighet som reguleres av plan- og bygningsloven. Denne loven er ikke tilpasset regulering av sjøområder, som i hovedsak omfattes av havne- og farvannsloven. Det kan derfor oppstå problemstillinger hvor denne reguleringsmyndigheten kan komme i konflikt med den myndighet som tilligger Kystverket. Det kan derfor synes å være behov for en klarere definisjon av omfanget av kommunenes reguleringsmyndighet når det gjelder sjøområder.

Når det gjelder spørsmålene som ønskes besvart, omfatter vår virksomhet de 6 første spørsmålene:

Spørsmål 1:

Kongelig Norsk Båtforbund organiserer 160 båtforeninger langs hele kysten fra Oslo til Kirkenes. Forbundet har ca. 21.000 medlemmer som bruker kystsonen store deler av året til ferie, fritid, rekreasjon og fritidsfiske. Det er grunn til å tro at stadig flere vil anskaffe båt som alternativ til hytte, hvilket vil føre til en betydelig økning i fritidsbåttrafikken langs kysten, med tilsvarende behov for bruk av havner, uthavner og friluftsområder. Tilgangen til stadig flere attraktive uthavner og friluftsområder blir nå begrenset av oppdretts- og havbruksanlegg. I slike tilfeller må det foretas en nøye vurdering av behovet for næringsvirksomhet mot de ulemper dette vil innebære for friluftslivet i områdene.

Spørsmål 2:

Spørsmålet om eiendomsrett, konsesjoner etc. vil eventuelt være knyttet til virksomheten i båtforeninger, marinaer og havneanlegg.

Spørsmål 3:

Fritidsbåthavner anlegges fortrinnsvis i områder som ikke beslaglegger allmennhetens tilgang til sjøen eller til strandsonen. Sett i relasjon til havbruksnæringen, kan det synes som om at hensynet til næringsvirksomheten har hatt en viss fortrinnsrett fremfor hensynet til fritidsbåttrafikk og bruk av friluftsområder langs kysten.

Spørsmål 4:

Fritidsbåttrafikk innebærer selvfølgelig en viss påvirkning på miljøet, først og fremst lokalt når det gjelder utslipp, støy og slitasje på naturen, spesielt i uthavner. På den annen side er det vel ingen som har glede av natur som er uberørt fordi ingen ferdes der.

Vi mener at den negative miljøpåvirkningen har minimal betydning veid mot både lokale, regionale og nasjonale fordeler. Fritidsbåttrafikken utgjør en stadig større andel av trafikken i kystnære farvann og får stadig større betydning for et levende kystmiljø og for næringsgrunnlaget, både lokalt, regionalt og nasjonalt. Båtfolket har et estimert *forbruk*, eksklusivt kostnadene med å kjøpe, eie og holde en fritidsbåt, på ca. 10 milliarder kroner årlig og bidrar derved til nasjonaløkonomien i Norge i stedet for å bruke penger på flyreiser og ferier i utlandet. I tillegg bidrar båtfolket til etablering og drift av en rekke små og mellomstore bedrifter i næringsfattige lokalsamfunn.

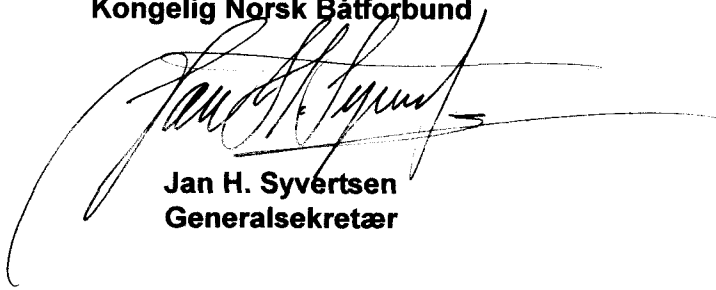
Spørsmål 5 og 6:

Begge disse spørsmålene er besvart under spørsmål 1, hvor vi peker på at videre båndlegging av kystareal til næringsvirksomhet generelt, og oppdretts-/havbruksnæring spesielt, vil innebære tilsvarende begrensninger for bruk av fritidsbåt, både når det gjelder fri ferdsel, naturopplevelser og fritidsfiske.

På bakgrunn av ovenstående, mener vi at man bør tilstrebe en viss balanse mellom bruk og brukere av kystsonen. Videre synes det å være behov for et klarere lov- og regelverk når det gjelder kommunenes reguleringsmyndighet når det gjelder bruk av sjøarealer, sett i sammenheng med den myndighet som tilligger Kystverket i henhold til havne- og farvannsloven. Når det gjelder spørsmålet om avgifter, bør det klart defineres hvilke former for næringsvirksomhet som eventuelt kan omfattes av et nytt avgiftssystem.

Vi står med glede til arbeidsgruppens disposisjon hvis det er ønskelig med utfyllende kommentarer og/eller informasjon.

**Med vennlig hilsen
Kongelig Norsk Båtforbund**

**Jan H. Syvertsen
Generalsekretær**